

— Запѣч. *ы*, въ край-тѣ ся пише, отъ повечето списатели днесъ, въ множ. число на сички-тѣ мъжки, които ся окончаватъ на *ъ*, и на женски-тѣ които иматъ за окончаніе *а*; като: *человѣцы, народы, добры, бѣлы; жены, млы, смиренны, и порч*. Исключи небни-тѣ и зѣбни-тѣ послѣ които поставятъ *и* вмѣсто *ы*.

196 — *Ы*, верѣда-тѣ ся поставя въ думи-тѣ които ся окончаватъ на *ыня*, като: *святыня, дыня, и прч., и въ нѣкои други юще, като: дымъ, рыба, тыква, выкъ, высокъ, ныль, рыамъ, тыкамъ, и прч.*

За Ъ-то.

197 — Вообще *ъ*-то ся произнося съкоги като *я*, когато удареніе-то пада вазъ него и когато подыръму има за гласна *а, о, ъ*, като: *гольмъ, гольма, гольмо*. Ако една-тѣ отъ тѣзи двѣ случки ся измѣни, тои *ъ*-то си измѣнява гласъ-тѣ въ *е*, сир., ако удареніе-то ся премѣсти и послѣднія-тѣ слогъ си остави съ една отъ горни-тѣ букви, или ако удареніе-то си остави, а буква-тѣ въ послѣднія-тѣ слогъ ся измѣни; като: *гольмы, грѣхотѣ*.

198 — И тѣй, за да упознайми гдѣ трѣба да ся пише *ъ* или *я*, трѣба, ако гласъ-тѣ на гласна-тѣ *е, я*, съ удареніе падъ нея и съ послѣденъ слогъ отъ гласни-тѣ *ъ, а, о*, да измѣнимъ дума-тѣ, щото или удареніе-то да ся премѣсти, или гласъ-тѣ въ послѣднія-тѣ слогъ да ся измѣни; тогива ако гласна-тѣ си опази ежшія-тѣ гласъ на *я*, то трѣба *я*; ако тя земни гласъ-тѣ на *е*-то, то трѣба *ъ*; като: *свѣтъ, хлѣбъ; свѣтовій, хлѣбный*. Тѣй и обратно можемъ да постѣпимъ, като: *мѣковѣ, мѣкъ; бѣлій, бѣлъ*.